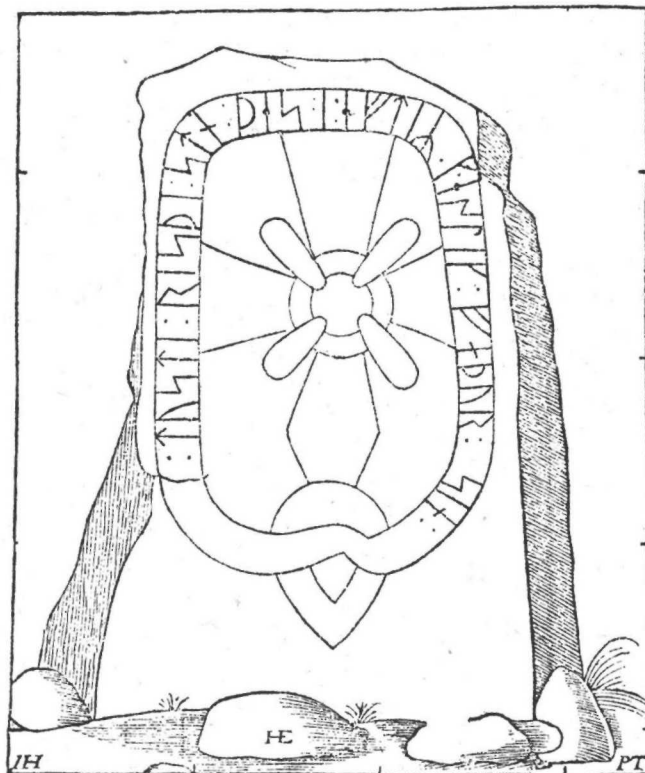

Inskriften är följande:

tusti : respi : stn : pesi : eftir : keslik : fapur : sin :

B. 898.

Namnet **keslik** motsvaras av fsv. *Gæslinger*, som anföres av Hellquist, Om de svenska ortnamnen på *-inge*, *-unge* och *-unga*, Göteb. 1904, s. 44, under *Gæslinge*, och *Fornsv. tillnamn* s. 97 i Xenia Lideniana (1912).

Översättning: Toste reste denna sten efter Gäsling, sin fader.

211. Mörby, Viby sn, Vifolka hd.

Pl. LXXV. Fig. 1.

Litteratur: W. 130; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 56, teckn.; *Reseber.* 1871, s. 101, teckn.; E. Ihfors, *Ostrog. sacra*, s. 24, teckn.

Fordom stod runstenen väster om byn uti åttingshagen strax invid stora landsvägen mellan Viby och Skänninge, kördes för c. 100 år sedan fram till gården och användes till förstugubro i en byggnad, som stod på stenens nuvarande plats, låg så en tid vid stranden av bäcken, som i senare tider rätats, och restes för c. 30 år sedan i ängen söder om bäcken av A. P. Larsson i Mörby Skattegård.

Stenen är av granit nära tresidig, höjden 1,60 m, bredden vid foten och nedre toppslingan 1,64 m, över korset 44 cm.

Ristningen är tydlig. Alla **s** äro vänderunor utom i **sin**.

Inskriften är följande:

· fulugi : raispi : sten : pensi : eftir : sagsa : fapur : sin :
 5 10 15 20 25 30 35

Översättning: Fullhuga reste denna sten efter Saxe, sin fader.

212. Ålbäcken, Viby sn, Vifolka hd.

Pl. LXXV. Fig. 2.

Litteratur: B. 894; L. 1163; W. 124; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 758.

Broocman säger runstenen stå »vid Ålbäcken uti ett Gärde vid allmänna Wägen»; runstenen är förlorad. En förhoppning att återfinna den uti en sten, som var lagd till tak över brotrumman i landsvägsbron över Ålbäcken, gäckades, då stenen blivit framtagen och visat sig vara utan ristning, se *Meddelanden från Östergötlands fornminnesför.* 1904, s. 28, 1906, s. 44.

Enligt måtten i B. 894 har runstenen varit 2 m hög, 68 cm bred vid foten, 27 cm i toppen. Ämnet har säkerligen varit gråsten.

Inskriften har varit ristad i två jämnlöpande rader, den vänstra nedifrån uppåt, den högra uppfifrån nedåt, och har varit följande:

Vänstra raden: tula : risti : stina : iftir · buka : auk · bru Högra raden: þa : si : ai : buna · þn
 5 10 15 20 25 30 35 40

I **risti** har **t** bistav blott till vänster, vilket torde vara felläsning, då övriga **t** i denna rad hava formen **†**. Det kan dock ifrågasättas, om ej snarare **rispi** bör antagas hava funnits i en så ålderdomlig inskrift.

Namnet ack. sing. **buka** motsvaras av fsv. *Bugge*, Lundgren, *Personnamn*.

34—35 **ai** har L. 1163 säkerligen riktigt rättat till prep. *at* 'efter'.

Ordet efter *at* återger L. 1163 **buna** och uppfattar det förmodligen riktigt som ordet 'bonde'. På **a** sitter bistaven högre och är kortare än på övriga **† a**. Teckningen visar så stort avstånd mellan **n** och **a** att ett **t** kan hava funnits mellan dem, som tecknaren icke förmått urskilja. Ordet ristas dock även eljest, säkerligen av glömska, med **n** för **nd**, t. ex. **buna** L. 925, **buana** L. 939 (enl. B. 931 och mig), **bona** L. 174. Det följande **þn** torde vara förkortning av ack. sing. mask. *þann* 'denne'. Inskriftens slut är alltså avfattad i något ovanlig form, vilket torde böra tillskrivas dess ålderdomlighet.

Översättning: Tola reste stenarne efter Bugge och (gjorde) denna bro efter denne bonde.